Sisteme de Operare

Sincronizarea proceselor partea I-a

Cristian Vidrașcu

https://profs.info.uaic.ro/~vidrascu

Cuprins

- > Introducere
- Problema secțiunii critice
 - Enunțul problemei și cerințele de rezolvare
 - Soluții pentru cazul a două procese
 - Soluții pentru cazul a n > 2 procese
 - Soluții hardware
 - Soluții concrete: spinlock-uri și semafoare
- Interblocajul și înfometarea
- Probleme clasice de sincronizare
 - Problema Producător-Consumator
 - Problema Cititori și Scriitori
 - Problema Cina Filozofilor
 - Problema Bărbierului Adormit
- Monitoare (și alte abordări ale problemei SC)

- Procesarea paralelă și concurentă este fundamentul sistemelor de operare multiprogramate
- Pentru a asigura execuția ordonată, sistemul de operare trebuie să ofere mecanisme pentru sincronizarea și comunicația proceselor

"race conditions":

Uneori procesele cooperante pot partaja un spațiu de stocare pe care fiecare proces îl poate citi și scrie (acest spațiu comun poate fi e.g. o zonă în memoria principală, ori un fișier pe disc).

În acest context, rezultatul final al execuției acelor procese poate depinde nu numai de datele de intrare, ci și de "cine execută exact ce anume și când anume" (i.e. de ordinea exactă de execuție a instrucțiunilor atomice ale acelor procese).

Asemenea situații sunt denumite "race conditions".

Notă: uneori mai sunt numite și "data races", sau "Heisenbugs". (A se vedea https://en.wikipedia.org/wiki/Heisenbug.)

Exemplu de "race condition":

Două procese A și B care partajează o variabilă v, inițializată cu valoarea 0. Procesul A execută operația v := v+1, iar B execută operația v := v-1. Rezultatul firesc al execuției celor două procese ar fi ca variabila v să aibă în final tot valoarea 0.

Cele două operații constau de fapt din următoarele secvențe de instrucțiuni atomice (în limbaj mașină):

```
A: LD reg1, adr_v B: LD reg2, adr_v INC reg1 DEC reg2 ST reg1, adr_v ST reg2, adr_v
```

Dacă ambele instrucțiuni Load sunt executate înaintea ambelor instrucțiuni Store, atunci rezultatul final este eronat → justificare:

Exemplu de "race condition" (cont.):

Când cele două secvențe de cod A și B sunt executate în paralel (prin paralelism real, i.e. pe multi-CPU, sau doar aparent, i.e. pe 1 CPU prin *time-slicing*), sunt posibile următoarele 6 ordini de execuție:

- 1) $LD_{\Delta} \rightarrow ST_{\Delta} \rightarrow LD_{R} \rightarrow ST_{R}$; în acest caz rezultatul final este v=0
- 2) $LD_{R} \rightarrow ST_{R} \rightarrow LD_{A} \rightarrow ST_{A}$; și în acest caz rezultatul final este v=0
- 3) $LD_{\Delta} \rightarrow LD_{B} \rightarrow ST_{\Delta} \rightarrow ST_{B}$; în acest caz rezultatul final este v=-1 (!)
- 4) $LD_{R} \rightarrow LD_{A} \rightarrow ST_{R} \rightarrow ST_{A}$; în acest caz rezultatul final este v= +1 (!)
- 5) $LD_{\Delta} \rightarrow LD_{R} \rightarrow ST_{R} \rightarrow ST_{\Delta}$; şi în acest caz rezultatul final este v= +1 (!)
- 6) $LD_{R} \rightarrow LD_{A} \rightarrow ST_{A} \rightarrow ST_{B}$; şi în acest caz rezultatul final este v= -1 (!)

Cazurile în care rezultatul final este eronat sunt caracterizate prin: "ambele instrucțiuni Load sunt executate înaintea ambelor instrucțiuni Store".

Cum evităm "race conditions"?

Ideea de evitare a acestor situații, ce sunt nedorite în orice context ce implică o resursă/informație partajată (e.g. memorie partajată, ori fișiere partajate, sau orice alt fel de resursă partajată), constă în a găsi un mecanism pentru a împiedica să avem mai mult de un singur proces, în același timp, care să citească sau să scrie resursa/informația partajată.

Cum evităm "race conditions"? (cont.)

Cu alte cuvinte, avem nevoie de **excludere mutuală**, adică de o tehnică care să ne garanteze că dacă un proces utilizează o resursă partajată, atunci toate celelalte procese vor fi împiedicate să o utilizeze.

Notă: alegerea operațiilor primitive adecvate pentru realizarea excluderii mutuale este o problemă de proiectare majoră la toate nivelurile: arhitectură hardware, sistem de operare, aplicații.

Vom studia în continuare această problemă, punând accent pe soluțiile de la nivelul SO-ului.

- > Enunțul problemei secțiunii critice
- Cerințele de rezolvare
- Soluții pentru cazul a două procese
- Soluții pentru cazul a n>2 procese
- > Soluții hardware: instrucțiuni hardware specializate
- Soluții concrete în SO: spinlock-uri și semafoare

Enunțul problemei secțiunii critice:

- Avem n procese P_i , i=0,...,n-1, cu viteze de execuție necunoscute
- Fiecare proces are o zonă de cod, numită secțiune critică (SC), în care efectuează diverse operații asupra unei resurse partajate
- Execuția secțiunilor critice de către procese trebuie să se producă **mutual exclusiv** în timp: la orice moment de timp cel mult un proces să se afle în SC proprie
- Oprirea oricărui proces are loc numai în afara SC
- Fiecare proces trebuie să ceară permisiunea să intre în secțiunea lui critică. Secvența de cod ce implementează această cerere este numită secțiunea de intrare
- Secțiunea critică poate fi urmată de o secțiune de ieșire
- Restul codului din fiecare proces este secțiunea rest

Soluția problemei SC trebuie să satisfacă următoarele 3 cerințe:

- Excluderea mutuală: dacă procesul P_i execută instrucțiuni în SC proprie, atunci <u>nici un alt proces nu poate executa în propria SC</u>.
- **Progresul:** dacă nici un proces nu execută în SC proprie, și unele dintre procese sunt în "conflict" la intrare (i.e., doresc simultan să intre în propriile lor SC), atunci selecția unuia dintre ele, singurul căruia i se va permite intrarea, nu poate fi amânată la infinit. (Consecință: numai acele procese care nu execută în secțiunile lor rest, vor participa la luarea deciziei care va fi următorul proces ce va intra în SC proprie.)
- **Așteptarea limitată:** trebuie să existe <u>o limită a numărului de</u> <u>permisiuni acordate</u>, între momentul când un proces a cerut accesul în propria SC și momentul când va primi permisiunea de intrare, <u>altor procese de a intra</u> în SC proprii.

Opțiuni de implementare a excluderii mutuale:

• Dezactivarea întreruperilor

(posibilă doar pentru sistemele uniprocesor și eficientă doar pentru secvențe critice scurte)

• Soluții de așteptare ocupată

- execută o buclă while de așteptare dacă SC este ocupată
- folosirea unor instrucțiuni atomice specializate

Sincronizare blocantă

- sleep (inserarea în coada de așteptare) cât timp SC este ocupată

Primitivele de sincronizare (diverse abstracții, precum lacătele pe fișiere), ce sunt puse la dispoziție de un sistem, pot fi implementate prin aceste tehnici sau prin combinații ale unora dintre aceste tehnici.

Un şablon tipic de proces:

repeat

```
secțiunea de intrare
secțiunea critică
secțiunea de ieșire
secțiunea rest
```

forever

Soluții pentru cazul a n=2 procese:

- Două procese P_0 și P_1 ce execută fiecare într-o buclă infinită câte un program ce constă din două secțiuni: secțiunea critică c_0 , respectiv c_1 , și restul programului secțiunea necritică r_0 , respectiv r_1 . Execuția secțiunilor c_0 și c_1 nu trebuie să se suprapună în timp.
- Când se va prezenta procesul P_i , se va utiliza P_j pentru a ne referi la celălalt proces (j=1– i).

Soluția 1 (o primă idee de rezolvare)

- Cele două procese vor partaja o variabilă întreagă comună turn inițializată cu 0 (sau cu 1).
- Dacă turn = i, atunci procesul P_i este cel căruia i se permite să-și execute SC.

```
Soluția 1
Procesul P<sub>i</sub>:
repeat
  while turn ≠ i do nothing;
  secțiunea critică
  turn := j;
  secțiunea rest
                               Așteptare ocupată
forever
```

16/54

Soluția 1 este incompletă!

 Motivul: ea satisface condiția de excludere mutuală și cea de așteptare limitată, în schimb cerința de progres nu-i îndeplinită

E.g., dacă turn=0, după ce procesul P_1 a trecut ultimul prin SC, și P_1 vrea să intre din nou în SC proprie, în tot acest timp procesul P_0 fiind "ocupat" la infinit în secțiunea sa rest (fie execută o buclă infinită, fie își termină execuția), atunci selecția procesului P_1 este amânată la înfinit.

Cu alte cuvinte, se poate manifesta fenomenul de starvation în cazul acestei soluții.

```
P<sub>0</sub>:
repeat
while turn ≠ 0 do nothing;
secțiunea critică
turn := 1;
secțiunea rest
forever
```

```
P<sub>1</sub>:
  repeat
    while turn ≠ 1 do nothing;
    secţiunea critică
    turn := 0;
    secţiunea rest
  forever
```

Soluția 2 (o a doua idee de rezolvare)

- Variabila comună turn este înlocuită cu un tablou comun flag[], inițializat cu valoarea false: flag[0] = false, flag[1] = false.
- Prin flag[i] = true se indică faptul că procesul P_i
 dorește să-și execute SC.

Soluția 2 Procesul P_i: repeat flag[i] := true; while flag[j] do nothing; secțiunea critică flag[i] := false; secțiunea rest Așteptare ocupată

forever

Și soluția 2 este incompletă!

– Motivul: condițiile de excludere mutuală și de așteptare limitată sunt satisfăcute, în schimb cerința de progres nu este îndeplinită Soluția este dependentă de *timing*-ul execuției proceselor: în situația de "conflict", dacă cele 2 atribuiri se execută înaintea celor 2 while-uri, atunci selecția unuia dintre P₀ și P₁ este amânată la înfinit, deoarece fiecare îl așteaptă pe celălalt să-și reseteze flagul. Cu alte cuvinte, în cazul acestei soluții se pot manifesta simultan fenomenul de *deadlock* și cel de *starvation*.

```
P<sub>0</sub>:
                                      P<sub>1</sub>:
repeat
                                      repeat
  flag[0] := true; ◄
                                      ► flag[1] := true;
  while flag[1] do nothing;
                                        while flag[0] do nothing;
  secțiunea critică
                                         secțiunea critică
  flag[0] := false;
                                         flag[1] := false;
  secțiunea rest
                                         secțiunea rest
forever
                                      forever
```

Soluția 3 (completă!) (Peterson '81)

- Este o combinație a soluțiilor 1 și 2.
- Procesele partajează variabila turn și tabloul flag[].
- Inițializări: flag[0] = flag[1] = false, turn = 0 (sau 1).
- Pentru a intra în SC, procesul P_i setează flag[i] = true și apoi îi dă voie celuilalt proces P_j să intre în propria sa SC, dacă dorește acest lucru (turn = j).
- Dacă ambele procese doresc să intre în același timp,
 valoarea lui turn va decide căruia dintre cele două
 procese îi este permis să intre primul în SC proprie.
- Notă: istoric, prima soluție completă a fost cea datorată lui Dekker ('65)

Solutia 3

```
P<sub>i</sub>: repeat
    flag[i] := true;
    turn := j;
    while (flag[j] and turn=j)
       do nothing; ←
                              Așteptare ocupată
    secțiunea critică
    flag[i] := false;
    secțiunea rest
   forever
```

Soluția 3 este corectă și completă!

Justificare:

– Motivul #1: condiția de excludere mutuală este satisfăcută. Într-adevăr:

Fiecare proces P_i poate intra în SC proprie doar dacă fie flag[j]=false, fie turn=i.

Presupunând că ambele procese ar putea să execute în SC proprie în același timp, atunci am avea flag[0]=flag[1]=true. Dar aceasta ar însemna că P_0 și P_1 nu ar fi putut să-și execute cu succes instrucțiunile *while* proprii în același timp.

Soluția 3 este corectă și completă! Justificare:

– Motivul #2: condițiile de progres și de așteptare limitată sunt satisfăcute. Într-adevăr:

```
P_0:
                                  P_1:
                                  repeat
repeat
                                    flag[1] := true;
  flaq[0] := true;
  turn := 1;
                                    turn := 0;
                                    while (flag[0] and turn=0)
  while (flag[1] and turn=1)
                                      do nothing;
    do nothing;
  secțiunea critică
                                    secțiunea critică
                                    flag[1] := false;
  flag[0] := false;
                                    secțiunea rest
  secțiunea rest
                                  forever
forever
```

Soluția 3 este corectă și completă! Justificare:

- Motivul #2 (cont.):
 Un proces P_i poate fi împiedicat să intre în SC (i.e., să progreseze)
 doar dacă este blocat în bucla *while*. În acest caz, dacă P_j nu-i gata să intre în SC, atunci flag[j]=false și P_i poate intra în SC proprie.
 - Dacă însă P_j a setat deja flag[j]=true și-și execută și el bucla *while*, atunci avem turn=i sau turn=j. Dacă turn=i, atunci P_i va intra în SC.
 - Dacă însă turn=j, atunci P_j va intra în SC, iar după ce P_j va ieși din SC, își va reseta flag[j] la false, permițându-i lui P_i să intre în SC.
 - Aceasta deoarece, chiar dacă apoi P_j setează flag[j] la true pentru a intra din nou în SC, el va seta de asemenea și turn=i.
 - Astfel, P_i va termina bucla *while* și va intra în SC (**progres**) după cel mult o intrare a lui P_i în SC (**așteptare limitată**).

25/54

Prima soluție corectă și completă: Dekker '65

- Inițial propusă de Dekker într-un context diferit, a fost aplicată de Dijkstra pentru rezolvarea problemei SC.
- Dekker a adus ideea unui proces favorit și a permiterii accesului în SC a oricăruia dintre procese în cazul când o cerere de acces este necontestată de celălalt
- În schimb, dacă este un conflict (i.e. ambele procese vor să intre simultan în SC-urile proprii), unul dintre procese este favorizat, iar prioritatea se inversează după execuția cu succes a SC.
- Procesele partajează variabila turn și tabloul flag[].
- Inițializări: flag[0] = flag[1] = false, turn = 0 (sau 1).

```
P<sub>i</sub>: repeat
     flag[i] := true;
     while (flag[j]) do
        if (turn=j) then begin
          flag[i] := false;
          while (turn=j) do nothing;
          flag[i] := true;
        end
     secțiunea critică
     turn := j;
     flag[i] := false;
     secțiunea rest
   forever
```

Temă (pentru acasă): demonstrați corectitudinea acestui algoritm.

Așteptare ocupată

Soluții pentru procese multiple:

- Trebuie dezvoltați algoritmi diferiți de cei anteriori, pentru a rezolva problema secțiunii critice pentru cazul a n procese (n > 2)

Soluția 1 (Eisenberg & McGuire '72) (Prima soluție corectă, fiind o generalizare a soluției lui Peterson)

Structurile de date comune (partajate de cele n procese) sunt variabila turn și tabloul flag[], cu turn € {0,1,...,n-1},
flag[i] € {idle, want-in, in-cs}, 0 ≤ i ≤ n-1.

- Iniţializări: $flag[i] = idle, 0 \le i \le n-1, și$

turn = 0 (sau orice valoare între 0 și n-1).

```
P<sub>i</sub>: var k:0..n;
    repeat
                                                           Soluția 1
      repeat
        flag[i] := want-in;
        k := turn;
        while k \neq i do
           if flag[k]=idle then k := (k + 1) mod n;
                             else k := turn;
        flag[i] := in-cs;
        k := 0;
        while (k<n) and (k=i \text{ or } flag[k] \neq in-cs) do k := k + 1;
      until (k\geq n) and (turn=i \text{ or } flag[turn]=idle);
      turn := i;
      secțiunea critică
      k := (turn + 1) \mod n;
      while (flag[k]=idle) do k := (k + 1) mod n;
      turn := k;
      flag[i] := idle;
                                            Temă: demonstrați
      secțiunea rest
                                            corectitudinea algoritmului.
    forever
```

30/54

Soluția 2 – **Algoritmul brutarului** (Lamport '74)

- La intrarea în magazin, fiecare client primește un număr de ordine.
- Clientul cu cel mai mic număr este servit primul.
- Dacă P_i și P_j primesc același număr și dacă i<j,
 atunci P_i este servit primul.
- Algoritmul este deterministic
 (numele proceselor sunt unice şi total ordonate).

Soluția 2 – Algoritmul brutarului (bakery alg.)

- Structurile de date comune (partajate de cele n procese) sunt tablourile choosing[] și number[].
- Inițializări: choosing[i] = false, number[i] = 0.
- Notații:

```
(a,b) < (c,d) dacă a<c sau (a=c și b<d);

\max(a_0,...,a_{n-1}) = \text{un număr k astfel încât}

k \ge a_i, pentru i=0,...,n-1.
```

```
Soluția 2
repeat
  choosing[i]:=true;
  number[i]:=max(number[0],...,number[n-1])+1;
  choosing[i]:=false;
  for j := 0 to n-1 do begin
    while choosing[j] do nothing;
    while number [j] \neq 0 and
      (number[j],j) < (number[i],i) do nothing;
  end
  secțiunea critică
  number[i]:=0;
  secțiunea rest
forever
```

Soluții hardware (1)

Instrucțiunea atomică specializată Test-and-Set
 Semantica ei (în pseudo-cod):

function Test-and-Set (var target: boolean): boolean; begin

```
Test-and-Set := target; // valoarea returnată
```

target := true;

end;

Exemplu: majoritatea arhitecturilor de calcul multiprocesor posedă o instrucțiune de tipul

```
TSL reg, adr
```

e.g. pentru µP Intel x86 avem instrucțiunea

lock bts op1,op2

Soluții hardware (1)

• *n* procese; variabila comună lock, inițializată cu false.

```
P<sub>i</sub>: repeat
     while Test-and-Set (lock)
       do nothing;
     secțiunea critică
     lock := false;
     secțiunea rest
   forever
```

Soluții hardware (2)

end;

Instrucțiunea atomică specializată Swap

```
Semantica ei (în pseudo-cod):

procedure Swap (var a,b: boolean);
var temp: boolean;
begin

temp := a;
a := b;
b := temp;

Exemplu: pentru µP Intel x8
```

Exemplu: pentru µP Intel x86 avem instrucțiunea xchg op1, op2

unde operanzii sunt doi regiștri, sau un registru și o adresă de memorie.

Soluții hardware (2')

 Varianta condițională a instrucțiunii atomice Swap este instrucțiunea atomică Compare-and-Swap

```
Semantica ei (în pseudo-cod):
```

```
function Compare-and-Swap (var val:int; expected, newval:int); var temp: int;
```

begin

```
temp := val;
if val = expected then val := newval;
Compare-and-Swap := temp; // valoarea returnată
```

end;

Exemplu: pentru µP Intel x86 avem instrucțiunea lock cmpxchg op1, op2

unde operanzii sunt doi regiștri, sau un registru și o adresă de memorie.

Soluții hardware (2)

forever

• n procese; variabila comună lock, inițializată cu false.

```
P: var key: boolean; // variabila locală key
   repeat
      key := true;
      repeat
                     Sau: key = Compare-and-Swap(lock, false, true);
        Swap (lock, key);
      until key = false;
      secțiunea critică
      lock := false;
      secțiunea rest
```

Soluții hardware (3)

- Notă: soluțiile anterioare satisfac condițiile de excludere mutuală și de progres, dar nu îndeplinesc și cerința de așteptare limitată.
- O soluție completă folosind Test-and-Set (sau Swap) :
 - *n* procese;
 - variabila comună lock, inițializată cu false, și vectorul comun waiting[0..n-1], inițializat cu false
 - limita de așteptare: n-1

Soluții hardware (3)

```
var j:0..n-1; key:boolean;
repeat
                            Sau: ... do Swap (key, lock);
 waiting[i]:=true;
 key:=true;
 while waiting[i] and key do key:=Test-and-Set(lock);
 waiting[i]:=false;
 secțiunea critică
 j := i+1 \mod n;
 while j \neq i and not waiting[j] do j:=j+1 \mod n;
 if j=i then lock:=false;
        else waiting[j]:=false;
                                     Temă:
 secțiunea rest
                                     demonstrați corectitudinea
                                     acestui algoritm.
forever
                                                       40/54
```

spinlock

Soluții concrete (1): Lacăte mutex (sau *spinlocks*)

- Cea mai simplă soluție software utilizată în nucleul SO pentru protecția unei SC: la intrare trebuie să dobândești lacătul, iar la ieșire să-l eliberezi, prin intermediul a două operații standard, atomice: operația acquire() și operația release(), lacătul având o valoare booleană *available*, ce arată dacă este disponibil sau nu.
- Semantica operației acquire():

```
while !available do nothing; — așteptare ocupată available:=false;
```

• Semantica operației release():

```
available:=true;
```

• Pentru a fi atomice, cele două operații se implementează folosind instrucțiunile atomice specializate (TSL sau Swap).

Excluderea mutuală implementată cu spinlocks

• Problema SC cu *n* procese; variabila comună lock este un *spinlock* liber (i.e., inițializat cu true).

```
P<sub>i</sub>: repeat
```

```
acquire(lock);
secțiunea critică
release(lock);
secțiunea rest
```

forever

• Scenarii de utilizare: în situațiile în care durata de execuție a secțiunii critice este scurtă (comparativ cu durata unui *context-switch*).

Ex.: inserția sau extracția unui proces din coada ready a planificatorului CPU.

Soluții concrete (2): Semafoare

- Concept introdus de E.W. Dijkstra în '65
- Un **semafor** S este o variabilă întreagă care este accesată (exceptând operația de inițializare) numai prin intermediul a două operații standard, <u>atomice</u>:
 - operația \mathbb{P} sau wait() (proberen = a testa), și
 - operația V sau signal() (verhogen = a incrementa).
- Semantica operației wait(S):
 while S≤0 do nothing; S:=S-1;
- Semantica operației signal(S): S:=S+1;

Semafoare – implementare la nivelul SO:

- Semafoarele pot suspenda și reporni procese/thread-uri,
 pentru a evita așteptarea ocupată (i.e. risipa de cicli CPU)
- Semaforul se definește ca un articol:

```
typedef struct {
    int value;
    struct thread *ListHead;
} semaphore;
```

– Se consideră următoarele 2 operații:

Semafoare – implementare la nivelul SO:

- Cele 2 operații atomice cu semafoare se definesc atunci astfel: 1) operația wait(S): S.value--; if (S.value < 0) {</pre> add this thread to S.ListHead; suspend(); 2) operația **signal(S)**: S.value++; if (S.value <= 0) { remove a thread T from S.ListHead; resume (T);

Notă: atomicitatea celor două secvențe de cod se realizează folosind spinlock-uri.

Semafoare – implementare la nivelul SO:

- Mai multe detalii de implementare în S.O.-urile moderne: a se citi §6.6.2, pag. 274-276, din Silberschatz: "*Operating System Concepts*", ediția 10 [OSC10]
- La nivelul aplicațiilor, semafoarele pot fi simulate prin diverse entități logice (e.g. fișiere, canale fifo, semnale, ș.a.)
- Biblioteca IPC (introdusă în UNIX System V) permite lucrul cu semafoare în aplicații (inclusiv în Linux)
- Despre spinlocks a se vedea https://wiki.osdev.org/Spinlock

Excluderea mutuală implementată cu semafoare

• Problema SC cu *n* procese; variabila comună mutex este un semafor binar (i.e, semafor inițializat cu 1).

```
P<sub>i</sub>: repeat

wait (mutex);

secțiunea critică

signal (mutex);

secțiunea rest

forever
```

• Scenarii de utilizare: în situațiile în care execuția secțiunii critice durează suficient de mult (comparativ cu durata unui *context-switch*).

Semafoare – alte scenarii de utilizare

- Pot fi folosite pentru a rezolva diverse probleme de sincronizare între procese
- Ex: execută B în P₂ numai după ce s-a executat A în P₁
- Soluție: folosim un semafor synch inițializat cu 0

```
P<sub>1</sub>: P<sub>2</sub>: .....

A wait(synch); B
```

Semafoare – utilizare (cont.)

- Putem clasifica semafoarele în 2 tipuri:
 - Semafoarele binare (i.e., semafoare inițializate cu valoarea 1) pot asigura excluderea mutuală (e.g., pot soluționa problema secțiunii critice)
 - Semafoarele generale (i.e., semafoare inițializate cu valoarea n > 1) pot reprezenta o resursă cu instanțe multiple (i.e., cu n instanțe) (e.g., pot soluționa problema producător-consumator)

Interblocajul și înfometarea

• Interblocajul (deadlock)

- O situație în care două sau mai multe procese așteaptă pe termen nelimitat producerea câte unui eveniment (e.g., execuția unei operații signal pe un semafor), eveniment ce ar putea fi cauzat doar de către unul dintre celelalte procese ce așteaptă.
- Aceste procese se spune că sunt interblocate.
- Blocajul nelimitat sau înfometarea (starvation)
 - O situație în care un(ele) proces(e) așteaptă nelimitat (e.g., la un semafor: procesul ar putea sta suspendat în coada de așteptare asociată acelui semafor pe termen nelimitat).

Interblocajul și înfometarea

• Interblocajul (deadlock)

Exemplu: două procese folosesc 2 semafoare binare S și Q
 (i.e. inițializate cu 1) în ordinea de mai jos:

```
P_1: P_2:
wait(S); wait(Q);
wait(Q); wait(S);
.....
signal(S); signal(Q);
signal(Q); signal(S);
```

Se observă că este posibil să apară interblocaj. În ce situație apare? (Specificați un scenariu de execuție care duce la interblocaj...)

Soluție (pentru a nu fi posibil interblocajul): ambele programe ar trebui să execute operațiile wait() pe cele două semafoare în aceeași ordine!

Probleme clasice de sincronizare

- Problema Producător-Consumator
 (Producer-Consumer or Sender-Receiver problem)
- Problema Cititori şi Scriitori (Readers and Writers problem)
- Problema Cina Filozofilor
 (Dining-Philosophers problem)
- Problema Bărbierului Adormit
 (Sleeping Barber problem)

(va urma)

Bibliografie

• Bibliografie obligatorie capitolele despre sincronizarea proceselor din

- Silberschatz: "Operating System Concepts" (cap.6 din [OSC10])

sau

- Tanenbaum: "Modern Operating Systems" (a treia parte a cap.2 din [MOS4])

Sumar

- > Introducere
- > Problema secțiunii critice
 - Enunțul problemei și cerințele de rezolvare
 - Soluții pentru cazul a două procese
 - Soluții pentru cazul a n > 2 procese
 - Soluții hardware
 - Soluții concrete: spinlock-uri și semafoare
- > Interblocajul și înfometarea

(va urma)

- Probleme clasice de sincronizare
- Monitoare (și alte abordări ale problemei SC)